

no tenen vostés raó.» I se'ls cau tot el discurs, perquè vostés han enganyat..., s'han enganyat en la manera de fer oposició. I s'estan adonant ara que els queda un any per a les properes eleccions. Vostés s'han enganyat, perquè vostés en determinats temes no tenien d'haver obert la boca.

Per això no vénen ací a parlar de política, ni de polítiques socials, ni de serveis socials, no vénen a parlar. Per això fan la mateixa pregunta des del mes de gener, perquè els agrada poc treballar, (*aplaudiments*) perquè no tenen res a dir en esta comunitat. I més val que callen.

El senyor president:

Moltes gràcies.

Continuarem amb la sessió de control, ara amb la pregunta que formula, en nom del Grup Parlamentari Compromís, el síndic senyor Fran Ferri.

Senyor Ferri, quan vosté vullga.

El senyor Ferri Fayos:

Gràcies, senyor president.

¡Atenció!, quan en estes Corts es parla de Compromís, haurien de ser molt cautes, perquè en este grup parlamentari n'hi han diputats i diputades que per lluitar contra la màfia van patir denúncies, van patir amenaces, (*aplaudiments*) van patir denúncies i van patir amenaces, com altres diputats i diputades i com periodistes. (*Protestes*) I gràcies al treball que va fer el Grup Parlamentari Compromís, ara estem recuperant els diners que vostés van furar. (*Aplaudiments i protestes*) Estem recuperant els diners dels amics de Camps, de Zaplana, de Cotino, d'Ortiz. ¡Ni una lliçó, ni una lliçó! ¡Ja està bé!

Senyor president, (*veus*) el nou govern central ja ha complit trenta dies. Trenta dies és evident que no són molts dies, que en trenta dies no es poden solucionar tots els problemes que tenim els valencians i les valencianes. També és cert que després de trenta dies ens queda un sabor agre dolç amb el govern de Pedro Sánchez.

Comencem pel costat positiu. Des de Compromís estem molt satisfets d'haver contribuït a eixa moció de censura que va fer fora al govern de Mariano Rajoy. Estem molt contents d'haver format part d'eixa moció de censura a un govern lligat a la corrupció, a un president que no va convèncer el tribunal que va condemnar el Partit Popular per finançament il·legal.

I també estem satisfets per haver fet fora un govern que maltractà sistemàticament els valencians i les valencianes, amb majoria absoluta o sense ella, amb uns ministres o uns altres. El govern del Partit Popular se va caracteritzar per marginar el nostre país en cadascun de tots el seus pressupostos, aprovats, això sí, en l'última part amb la col·laboració dels seus amics de Ciudadanos.

Creiem, senyor president, que el govern Sánchez encerta quan es mira en el botànic. S'ha mirat en el botànic per a

permetre que apliquem el pla d'acollida als refugiats que porta batallant la vicepresidenta Oltra des de 2015. I això és molt bo. S'ha mirat en el botànic per a impulsar les mesures com la fi del copagament, amb una ministra que ve del govern del botànic. I això és positiu.

Podem dir que el govern de Sánchez encerta quan segueix l'exemple del botànic. De la mateixa manera que podem dir que el govern de Sánchez s'enganya quan actua en contra de l'esperit del botànic. S'enganya, per exemple, quan actua com si tinguera majoria absoluta, en lloc d'escoltar als seus socis. El diàleg és senya d'identitat del botànic.

Però, ¿sap quina és la gran errada del govern de Sánchez en estos trenta dies? La gran errada és que no escolta el crit unànime de la societat valenciana que exigeix ni més ni menys que un tracte just, que se'ns escolte d'una vegada per totes. La gran errada és donar per tancada la porta a una reforma del sistema de finançament, sense ni tan sols intentar-ho, quan ja estan tots els treballs tècnics acabats, quan n'hi ha una proposta per part del Consell de la taula per a reformar el sistema de finançament.

Des de Compromís estem d'acord que en trenta dies no se soluciona el sistema de finançament. Però estarem d'acord que els dos anys que ell s'ha donat per a continuar governant són suficients per a renovar el sistema de finançament que porta caducat des de 2014 o, almenys, per a intentar-ho.

Dit d'una altra manera, em sembla molt bé que el senyor Sánchez intente esgotar la legislatura, i intentarem ajudar-lo perquè pugua fer-ho. El que no podem acceptar és que esgota la paciència dels valencians i valencianes una vegada més. Perquè ja n'hem tingut prou, perquè la paciència se'ns va esgotar des de fa molt de temps.

Senyor president, des de Compromís, i sabem que també des del Consell, anem a mantindre les reivindicacions de sempre. Volem la revisió del sistema de finançament amb efectes des de 2014, volem que ens paguen el que ens deuen, tot el deute acumulat per dècades d'injustícia.

Volem, com no podia ser d'una altra manera, inversions dignes. Volem el corredor mediterrani, volem rodalies dignes, volem Gandia-Dénia, el tren per la costa, volem inversions en carreteres. Volem, senzillament, el que ens pertoca, el que és just, ni més ni menys.

Des de Compromís, i estem segurs que des del Consell, mantindrem eixes reivindicacions, perquè eren justes fa uns mesos, són justes a dia de hui i seran justes mentre no es corregisquen. Mane qui mane, exigirem el mateix, amb el mateix to, amb la mateixa contundència. En este tema a nosaltres ens té igual «eme punto Rajoy» que Pedro Sánchez.

Això sí, senyor president, coincidim que és inaguantable la hipocresia d'algunes forces polítiques. Ara, les que van rebutjar sumar-se a eixa manifestació unitària per reclamar el finançament, de sobte han recordat el to reivindicatiu. Els socis de Rajoy que van aprovar els pressupostos que ens han estat marginant els últims anys, ara parlen de donar resposta als problemes dels valencians. Però els valencians no varen cedir al xantatge, i ara no ens hem de distraure en les batalles partidistes de Madrid.

Per això li pregunte: ¿quin és el grau de compliment i compromís de les reivindicacions valencianes al nou executiu?

Moltes gràcies. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Ferri.

Escoltarem la resposta del president del Consell.

El senyor president del Consell:

Moltes gràcies, president.

Moltes gràcies, senyor Ferri.

Coincidisc amb vosté que si estem encara en este primer mes, és evident que no es pot fer una avaluació amb profunditat. És cert que venim d'on venim i venim amb ansietat perquè es produïsquen canvis que creem absolutament necessaris.

Jo crec que algun canvi s'ha produït de manera significativa en l'atmosfera, entre altres, que s'ha permés per part d'este govern l'ambició solidària de la Comunitat Valenciana. L'anterior no va permetre, este ho ha permés.

Per tant, efectivament, sense arribar a tindre cap grau important de satisfacció, que seria absolutament insòlit i que, a més, no és aixina, és evident que el govern valencià entén que hi ha una atmosfera de diàleg diferent. I això ho hem comprovat els membres del govern amb els nostres homòlegs. Hi ha una diàleg molt més fàcil, òbviament. I n'hi ha una atmosfera diferent.

Ara bé, i ho he dit en esta trona en reiterades ocasions, és que per als valencians i les valencianes l'important és allò que significament els afecta. I, per tant, les nostres reivindicacions van a ser exactament igual abans com ara. Això és bastant diferent a altres, estos que van canviant de posició segons com va la *veleta*. No, no, no. Nosaltres anem a mantindre la mateixa posició. I de fet, jo l'he mantinguda.

En esta setmana només he dit..., he fet declaracions en conta d'una posició que ha fet la ministra respecte al transvasament. I nosaltres pensem que a hores d'ara, el transvasament Tajo-Segura és absolutament imprescindible. I, per tant, nosaltres ho diem.

Ho hem dit en el finançament. En el finançament hem dit clarament que nosaltres pensem que cal, d'una vegada per totes, produir la reforma. Ara bé, hi ha alguna part positiva. Acabe d'escoltar fa un moment a la ministra d'hisenda dient que obri la porta definitivament perquè el FLA acabe sent mutualitzat. Això per als valencians és una notícia enormement positiva, si finalment es produïx. *(Veus)*

El senyor president:

Un segon president, un segon.

El senyor president del Consell:

Bé, és igual. Continuem.

Amb el FLA no paguem interessos. Vull dir, és que, de veritat, o siga, l'insult a la intel·ligència d'algunes persones és tan gran que no és possible. O siga, ¿no estem d'acord que es mutualitze el deute valencià? ¿Estem d'acord o no estem d'acord? Jo crec que això era una qüestió en què estàvem d'acord tots, però pareix que no. Fins i tot, ja estan diguent que, si això se produïx, això no importa res. Doncs, bé, és un avanç considerable.

Per tant, hi han d'haver dos qüestions. Per una banda, per una banda, que no renunciem, baix cap concepte, a allò que ha de ser la reforma en profunditat del model i ho anem a defensar en el consell de política fiscal i en tots els àmbits i en la meua entrevista que tindrè amb el president del govern, per suposat. I, en segon lloc, evidentment, també anem a aprofitar allò que nosaltres demanàvem; perquè nosaltres en tot este procés hem demanat que, més enllà de la definició final del model, hi hagueren mesures complementàries i que, d'alguna manera, ajudaren a la situació que està vivint, d'una manera molt específicament, la Comunitat Valenciana.

Vosté sap, perfectament, d'on venim. I, clar, venim d'un moment en què ara, amb les dades del ministeri d'hisenda, que cal reiterar-ho, amb les dades del ministeri d'hisenda anterior, cada any a la Comunitat Valenciana s'han deixat d'invertir, des dels fons públics de l'estat, 2.500 milions d'euros entre finançament i inversions. I, aixina i tot, hem estat creixent per damunt de la mitjana espanyola. I, aixina i tot, n'hi ha més ocupació que en la mitjana espanyola, quan va dir el govern anterior, quan va dir el Partit Popular en el seu moment que si venia l'esquerra, si venien els progressistes, ací s'acabaria en tot; i és al contrari, n'hi ha més estabilitat, n'hi ha més diàleg i n'hi ha honradesa, *(aplaudiments)* i, d'acord amb això, n'hi ha millors resultats.

Però és evident que nosaltres, senyor Ferri, continuarem, el govern, en el seu conjunt, perquè ací n'hi ha un govern. Mire, moltes vegades cal fer pedagogia bàsica. I la pedagogia bàsica s'ha de fer perquè durant massa temps s'han ocupat les institucions, s'han expropiat les institucions. Les institucions no són dels partits. N'hi havia un moment determinat en què se confonia tot absolutament, però això no és el cas.

Ací hi ha un govern que està sustentat per dos partits i per un altre grup parlamentari, però n'hi ha un govern. I este govern a l'únic que es deu, a l'únic que es deu és al poble valencià.

Moltes gràcies. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies, president.

Continuarem amb la sessió de control, *(veus)* ara amb la pregunta que formula el síndic... *(Veus)* Senyories, per favor, escoltarem el síndic del Grup Podemos-Podem, senyor Estañ, que té, des d'este moment, l'ús de la paraula.

Senyoria, té vosté la paraula.